

וראה כי אין זה הכוונה, והפסיק. ואז אמר הרבי משינאווע זצ"ל, הענין הזה הוא ענין גדול מאד, ואין לגלות עד שיבוא הגואל. ולמה אני אומר לכם זאת, כי כאשר יעזור השי"ת לכם ותבואו לזה, אז תדעו אשר צריכים אתם לידע זאת, עכ"ל.

אמנם ראה בס' שלחן מלכים (בהשמות להל' תפילין הלכה למשה ס"ק קע"ז) שכתב וז"ל: ויש שהשליכו הרצועה בפתיחתה על הארץ הקדוש מראפשיטץ ותלמידו הדברי חיים זי"ע, ואין לעשות כמעשיהם, כי טעמם ונמוקם על פי הסוד, ועל כן חלילה לאדם פשוט לעשות כמעשיהם, הקדוש משינאווע זי"ע, וגם הוא לא עשה כן בכל יום, רק לפרקים בעת מצא לעשות כן על פי הסוד, עכ"ד.

אזהרה בענין קדושת תפילין לבעלי רכב

(ג) ומענין לענין באותו ענין יש לעורר בענין המצוי בנהגי רכב, שכשהולכים להתפלל עם התיק של הטלית ותפילין בידם, פותחים את דלת הרכב וזורקים את הטו"ת להמושב השני שלא בדרך כבוד, והרי כבר הפליגו בגודל שבח הזהיר בקדושת ספרי קודש, ולהיפך גודל העונש למזלזל בהן, וצריך להיזהר בזה.

ונעתיק כאן לשון הראשית חכמה בענין קדושת ספרים (שער היראה פט"ו) "כשהוא מטלטלם לא יטלטלם כשאר כלים, כי אם דרך כבוד וצניעות כמטלטל בגדי המלך בפני המלך, ולא יגע בהם כי אם בידים נקיות, ודברים אלו מסורים ללב וירא אלקים יצא את כולם ותחלת הנדון בראש השנה מי שלא חס על כבוד קונו (זהר פנחס) ולכך בכל דבר הנוגע בכבוד המקום צריך ליזהר, ויתקיים בו כי מכבדי אכבד ולא להיפך ח"ו", עכ"ל.

ובן בסידור צלותא דאברהם מביא דהגה"ק מוה"ר אברהם מטשעכאנאווע זצלה"ה הקפיד מאוד ע"ז וגער באלו שלא הקפידו ע"ז. וידוע הסיפור מכ"ק מרן מהר"א מבעלזא זי"ע שפעם אחת נפל מאחד כיס התפילין בפני כ"ק מרן זי"ע, ונודעזע מרן מאוד, והעיר הגבאי שהתפילין היו כיס בתוך כיס, ומה פשר הזעזוע, והשיב לו מרן "והלא הרצועות לא היו מונחים כיס בתוך כיס". ובספר מעשה איש (חלק ה') מובא שפעם אחת ראה החזו"א בחרור שהיו רצועות תפיליו על הרצפה, ורץ מקצה ביהמ"ד להרים לו את הרצועות.

הנהגת הגה"ק בעל דברי יחזקאל בזה

(ב) ומאידך ידוע מסורת מהרה"ק מראפשיץ צאנז ושינאווע זי"ע שנהגו להשליך הרצועה של התפילין של יד בשעת הסרתם, ומקובל דבר זה מפי אליהו הנביא. ובקשר לזה יש להביא ממכתבו של הרה"ג ר' שמחה גילערנטור אבד"ק קלימנטוב (נעתק מהקובץ כרם שלמה דבאבוב, טבת תשמ"ו, עמ' מז) אודות הגה"צ ר' אברהם שלמה הלוי אבד"ק אוזשראב, וז"ל: פעם אחת בהיות אדמו"ר זצוקלל"ה בשינאווע, בא בבוקר אל הרבי הגאון"ק זצוקלל"ה משינאווע בעת שהי' התפילין של יד על ידו והרצועה היתה נגדרת על הארץ, והגביה אדמו"ר זצ"ל את הרצועה למעלה, וראה כי אין נוחה בזה דעת הרבי ז"ל משינאווע, ובתוך כך אמר הרבי משינאווע זצ"ל לאדמו"ר זצ"ל בזה"ל "אוזרובער רב, יש בזה ענין גדול שהרצועה תהי' מונחת על הארץ". וכשמוע אדמו"ר זצ"ל זאת, התחיל כדרכו בקודש לומר סברא דנפשי', כי ארץ הוא בחי' מלכות וכמאמר חז"ל למה נקרא שמה ארץ שרצתה לעשות רצון קונה וכו',